

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

L'Assemblea de la Coalició

Com a resultat de l'enquesta feta entre els representants de la Coalició Lliberal Demòcrata Autonomista en els pobles d'aquest districte, el Comitè Directiu ha acordat que la celebració de l'Assemblea anunciada, tingui lloc en aquesta ciutat, essent la data fixada el diumenge, 26 de novembre vinent.

El programa, salvant les rectificacions que aconcellin les circumstàncies, serà el següent:

El matí, a dos quarts de dotze: Reunió al nou saló del primer pis de La Unió Liberal, dels representants dels pobles, per a tractar dels punts següents:

- Política desenrotllada per la Coalició fins avui.
- Necessitat de continuar-la o rectificar-la.
- Discussió de l'actuació de nostres representants.
- Ratificació o desautorització de la mateixa.
- Exposició dels fets i necessitats del districte.
- Discussió i acord respecte d'ells.
- Mitjans per a posar-los en pràctica o aconseguir-los.

A l'Assemblea solament hi tindran entrada els elements representatius de la Coalició i la premsa.

Tarda, a les tres:

MITING PÚBLIC

a la sala d'espectacles de LA UNIÓN LLIBERAL, amb assistència dels diputats a Corts En Joan Sarradell Farràs, En Manuel Rius i Rius, En Francisco Torras Villà; el diputat provincial per Vich-Granollers En Xavier Flaquer, el que ho és per Tarrassa-Sabadell, N'Alvar Vinyals; el del districte primer de Barcelona, En Joan Giró i tots els demés per aquesta província, pertanyents a la Concentració Lliberal.

Vallesans! L'ideal polític més gran del món es aquell que's basa en l'amor primordial al terreny on hem nascut, i que amb llealtat, sinceritat i noblesa, abnegació, sacrifici, respecte i consideració, es propaga i defensa per damunt de totes les passions.

L'esforç del nostre partit arribarà fins on sigui precis per a aconseguir l'enaltiment de tots els factors del districte de Granollers, en la seguretat de que nostra actuació, serena i imparcial i lliure de petites passions, es farà digna de nostres entusiasmes, de nostres il·lusions i del general respecte en el sector polític vivent.

Ciudadans del Vallés! Tinguem fe en l'avenir, i amb prudència d'homes conscients, però amb el braó de les voluntats decidides, seguim lluitant per a aconseguir que la deslliuració d'aquest districte perduri per a sempre més com a santa penyora de la nostra independència i de la nostra humil, però patriòtica capacitat.

Granollers, 26 d'octubre de 1922

El Comitè Directiu de la Coalició

Fracàs de la Diada Nacionalista a Mollet

Els assistents a l'acte del passat diumenge, no saben avenir-se que a Mollet podés tenir lloc un acte organitzat pels nacionalistes de la Plaça de la Cucurulla, sense despertar el més petit entusiasme; passant gairebé desapercbut, car ni un sol dels elements representatius de la política molletana volgué sumar-se a la *mandanga* que un foraster va idear per a enlluernar als qui somnien en la reconquesta d'un districte arrebatat de mans mercenàries.

Si no fossin testimonis presencials, els qui ens han ressenyat la «diada» amb sos més petits detalls, bastaria llegir «La Veu de Catalunya» del dimarts, —en la que un redactor enviat expressament explica la inauguració del Centre Nacionalista de Mollet del Vallés,—per a convèncer's del fracàs.

Per a demostrar la transcendència de l'acte i la espectació regnant, diu textualment:

«Abans de l'hora anunciada, es veien grups de persones que esperaven amb freturaça el començament de l'acte, en el qual havien de parlar, a més a més dels representants del districte, fermes oradors nacionalistes de la capital.»

No hi ha altra alusió a la concurrència, que, com pot veure's, no passà d'aquells grups als quals es refereix el periodista de «La Veu».

«Prengueren seient a la tribuna —continua l'orgue dels lliguers— els senyors de Riba i Abadal, diputats de la Mancomunitat pel districte; Trías de Bes, ex-diputat a Corts; Jover, ex-regidor de Barcelona; Falgà, alcalde de Montmeló; Camp, regidor de Granollers; Espinasa, regidor de Montcada; Crusellas, Agustí i Comas del Centre Nacionalista de Cardedeu; Ragassol, d'Acció Catalana; (nosaltres afegim «i dependent d'en Santiago de Riba»); Gabarró, Fígols, Sans i Font, del Centre Nacionalista de la localitat.»

Va donar-se el cas que dels varis oradors que actuaren, no va haver-n'hi cap de Mollet i hom recorda que altres campanyes electorals, inclús les de caràcter local, varen fer-se a base del miting, i no pas amb *predicadors* de fóra.

Ha estat objecte d'animats comentaris la fugida de l'ànima de la festa, el ferm catalanista de la Escola de Funcionaris i actual se-

cretari de Mollet, En Francisco Rossell, avergonyit de la planxa davant d'un tant considerable fracàs.

A l'ensem va esser criticada l'absència d'en Bonaventura M.ª Plaja i la del simpàtic diputat per Sant Feliu, Antoni Miracle ambdós *verdaders polítics, que saben el terreny que trepitgen.*

Mala «diada» fou la del passat diumenge pels regionalistes a les ordres d'en de Ribal

Traïció

«I veureu que aquests radicals són camp abonat de totes les apostasies. Mireu, sinó, de què es nodreixen els partits anticatalans que hi ha a Catalunya, i en ells hi trobareu quasi tots els qui acusaven de traïdor a En Prat de la Riba.»

(Del discurs d'En Francesc Cambó al Teatre del Bosc.)

Sí; és crua, és dolorosa aquesta paraula; però és justa.

«La Tralla» va sortir a la batalla per la llibertat de Catalunya; però també va sortir, amics estimadíssims, per a orientar al gran públic nacionalista que ja perdia l'esma i l'essència en mig de la innombrable i diversa gama d'equilibris dels polítics catalans oportunistes.

I és per això que no callem, que no volem callar, davant les paraules que el senyor President de la Mancomunitat de Catalunya digué a les representacions que el passat dia 22 el visitaren en l'acte solemniàl de fer-li entrega del plebiscit nacional declarant el dret de Catalunya a regir-se per sí mateixa.

D'aquelles paraules, nosaltres en protestem i volem escampar-les per tot Catalunya i que tot Catalunya sàpiga, una vegada més, a què atendre's referent la posició que adopta la Mancomunitat de Catalunya en general i la majoria regionalista en particular davant del problema nacionalista. Després, del misatge llegit per la Comissió del benemèrit Centre Autonomista de D. del C i de la I. fet en un just i recte criteri, fonament patriòtic i alhora desapassionat, les representacions allí presents tingueren d'escoltar de llavis de l'home que exerceix les funcions de President de Catalunya, paraules, que considerem que jamai en els anys dels moviments nacionalistes, se n'hagin dit de semblants i que precisament foren dites en uns moments en què unànimament el poble, per mirjà de les seves representacions, declarava la seva voluntat intangible.

Cal dir que el silenci més profund subratllà les paraules del senyor Puig.

No, no hi ha dret, per més alta que sigui la representació que un home exerceix, i el tacte polític que n'esdevé imprescindible alhora; per a parlar de la manera que el senyor Puig i Cadafalch ho feu; que va parlar no com a President de la Nació, sinó com a membre de la Comissió d'A. P. de la Lliga Regionalista.

No hi ha dret que un home que s'ha dit catalanista tota la vida i mancat d'un motiu o de una força major, hagi pogut dir que l'acte era impropedent, i que aquelles declaracions integralment nacionalistes, la Mancomunitat no les podia subscriure, reprimint, posant sordina a l'unànim acte de fe del poble català.

Això, sols ha pogut passar a Catalunya i sols a Catalunya ho han pogut fer els homes de la Lliga Regionalista i acabdillats per un esperit semític com en Cambó, i adoctrinats

per aquesta carcassa immunda que es diu Duràn i Ventosa.

I encara vau gosar, vós, senyor Puig i Cadafalch, a posar-vos als llavis els mots sagrats de «Unió Catalanista»; quan l'abandonàreu perquè la seva actuació patriòtica era una nosa per a les vostres elucubracions polítiques? Allí, a la «Unió», hi vau deixar els somniadors que modestament, fervorosament, propagaren la idea redemptora i crearen el nacionalisme català.

Sí. El Nacionalisme Català va consagrar-se en aquella memorable Assemblea de la Unió Catalanista, tinguda l'any 1904, en el desaparegut Teatre de les Arts i allí, aquell home eminentíssim que es digué —i que es diu— Martí i Julià, llençà als quatre vents l'ideal rediviu.

No varen ésser els mots imprecisos de regionalisme, autonomisme, nacionalisme que es llençaven dels editorials de «La Veu» estant segons d'on bufava el vent; ni dels llibres d'En Duràn i Ventosa i d'En Prat, ni d'En Muntanyola, en quals fells s'ha intoxicat mal·lauradament la joventut intel·lectual de Catalunya. No. El mot *Nacionalisme*, en lluita contra l'Estat, com reivindicació integral l'exposava el Doctor Martí i Julià en aquestes paraules: «Acció nacionalista enfront de l'Estat, en lluita amb l'Estat.

Nosaltres, en l'Estat, volem la reivindicació per tots, de la totalitat de la nostra Nació Catalana.

Tot allò que s'ha dit de l'Autonomia Integral ja sabeu ço que vol dir:

Vol dir: Nació Catalana».

Mentre la més alta representació de Catalunya feia equilibris, arribava, confirmant-se la nova de què una *altra* representació, la primera que té l'Estat a Catalunya (i no ens referim a la Civil) havia pronunciat paraules de recta justícia per a la nostra causa lliberadora; alhora que privava d'un perill (que no temem) als patriotes catalans.

Nosaltres que tenim per condició precisa que per ésser bon nacionalista es té d'ésser abans de tot honorat i lleal; nosaltres, que si ens recordem del coronel Ferrer també tenim a la memòria al general Villarroel; nosaltres, nacionalistes radicals, declarem que aquest home honorable si per un moment es despullava dels seus hàbits i de la seva representació, nosaltres l'abraçaríem, en senyal del més profund i del més sincer dels agraiments.

I no traïcionaríem a la Pàtria; faríem, solament, justícia; que la justícia catalana, ha estat sempre justícia honorada.

Sapigueu, senyor Puig i Cadafalch, que al·lavors del plet de l'Estatut pro Autonomia, en plena campanya patriòtica, el senyor Cambó, llençà, des de la tribuna del Teatre del Bosc, l'acusació, amb què encapçalem aquestes ratlles, damunt els nacionalistes radicals. Doncs bé: aquesta acusació, ara la recollim i la recollim per llençar-la damunt vostre, senyor Puig i Cadafalch.

Sí, vós i els vostres, heu estat els traïdors! Vós i els vostres els que heu apostat de la Pàtria. Diumenge passat, no sabíem a qui teníem més ira, si a vós o a la policia que feia la tradicional apallissada de catalanistes.

Ja un bon amic ho va dir. «Aquets fan ço que tenen de fer; són e's de dalt, els del Palau, que no fan ço que deuen!»

Dels que hem sostingut la tesi integral del Nacionalisme no n'hi ha hagut *ni un* que es passés a l'enemic.

I vosaltres, el menys que us pot agrair Catalunya, és l'haver posat la bandera de la Pàtria als peus de S. M. el Rei d'Espanya!

Sí; mentre us escoltavem ens va semblar que l'ombra del coronel Ferrer p'anava damunt els nostres caps com una maledicció.

Que és immensament gran el mal que heu fet a la causa de la pàtria! I encara direu de la U. M. N.! No és l'amor a Catalunya, que us fa combatre-la; és la por de perdre les actes, de perdre els districtes, en els quals ni de nom hi feu nacionalisme i en els quals sols hi feu sortir amb les mateixes males arts dels de l'U. M. N. aquests imbècils que fan de parlamentaris nacionalistes i que sols serveixen per a què la policia governativa els trobi in fraganti en les «garçoneries» de *dernier cri* barceloní; malgastant les virils energies que tindrien d'emprar pel bé de la raça o per la seva alliberació.

Sí, nosaltres; els de la santa, de la benèfida intransigència, els que sentim aquesta bogeria d'amor per la Pàtria, nosaltres anirem al front únic quan se'ns demani, ens ajuntarem amb tothom, amb tothom de Catalunya; menys amb vosaltres. *Amb vosaltres no!* Ni que es dongués el miracle de veure-us al costat nostre amb un fusell a la mà, no us voldríem! Perquè, aquell fusell, abans hauria servit per a amenaçar als nostres germans de Pàtria, els obrers catalans, a favor de governants anti-humans i anti-catalans.

VIBRANT

NOTETES

Un «camillo» a estones perdudes, esmerça llur intel·ligència (?) en fer crítiques teatrals, igual com si això fos tant senzill com fer fideus o altre cosa alimentícia; i, en parlar, en «Gent d'ara», de l'estrena a La Unió Lliberal, de «Marina», en català, diu que la impressió general es de que «no ha gustat».

Nosaltres, als qui tampoc *ens gustan* els macarrons, ENS FIXEM que en l'esmentada «crítica», en menys de deu ratlles, hi ha sis o set vegades la frase «si no ens fixem», mostra palesa d'una erudició i cultura tan extenses, que hom pensa si seria qüestió de cultivar amb cura tan preclara intel·ligència, igual que un agricultor o pagès ho fa amb una col o un bròquil xamós de la seva predilecció.

Ja no queda extingida la raça dels «Clarins», Ixarts i Caviars! Un neofit s'ens ha revelat en la difícil rama intel·lectual de la crítica.

Salve, «camillo»!

2

En la susdita «crítica», el «camillo» preté *reventar* a nostre conveí senyor Fernández, i és una llàstima, per quan ens consta que el mateix «camillo» l'alabava en temporades anteriors i en ocasió d'actuar en el teatre de La A'hambra.

Nosaltres no creiem que per la raó de cantar a La Unió Lliberal, hagi perdut facultats el senyor Fernández, més, davant de l'opinió tan autoritzada del crític de «Gent d'ara», ajupim el cap i acatem son fallo, confessant sincerament nostra ignorància en tot ço de l'art de Tallà,

Som uns intel·ligos!

José Trullás Montaña

El jueves de esta semana ha fallecido a los 66 años de edad, este excelente industrial, que por sus bondades y sencillez de carácter, se había granjeado la estima y el respeto de cuantos le trataron.

El acto de su entierro, efectuado el viernes, fué una imponente manifestación de duelo, a la que se sumaron todas las clases sociales de la ciudad.

Reciba la familia Trullás el testimonio de nuestro más sentido pésame.

¡Descanse en paz este buen hijo de Granollers, que con su talento tanto laboró por el prestigio de su industrial!

«EMBUCHADOS» MANCOMUNEROS

Las cuentas, claras

En este otro intento de solidaridad nacionalista realizado por el Centro de Dependientes de Barcelona que engendró la «declaración jaleada» e hinchada en todos los Municipios catalanes para que se adhiriesen a dicha «declaración» dirigida al presidente de la Mancomunidad, los gestores han atronado los oídos afirmando que era el sentir de toda Cataluña; la región, según los declarantes, por el voto libérrimo de sus Municipios, se manifestaba nacionalista.

Pero estos irlandeses del Llobregat sacan las cuentas al estilo que la Mancomunidad las suyas, y conviene descubrir el «embuchado» con una sencilla expresión aritmética, para que no se cuelguen milagros separatistas.

Y según la cuenta, sin trampa ni cartón, resulta que a la declaración de los Dependientes de la Mancomunidad se han adherido.

PROVINCIA DE BARCELONA

Arenys de Mar, Badalona, Barcelona, Bergas, Berga, Canet, Capellades, Castellet y Gornal, Gavá, Hospitalet, Jorba, Manresa, Masquefa, Molins de Rey, Mollet, Monistrol de Montserrat, Olesa de Bonesvalls, Olesa de Montserrat, Olot, Papiol, Piera, Pierola, Pineda, Políñá, Prat de Llobregat, Roda, Sabadell, Sallent, San Baudilio de Llobregat, San Justo Desvern, San Lorenzo de Hortons, San Sadurn de Noya, San Vicente dels Horts, Santa Perpetua de la Moguda, Sitges, Suria, Tarrasa, Tiana, Tona, Vilada, Viladecans y Villanueva y Geltrú.

PROVINCIA DE GERONA

Bagur, Bafiolas, Blanes, Breda, Cassá de la Selva, Castelló de Ampurias, Castillo de Aro, Figueras, Foixá, Gerona, La Bisbal, La Pera, La Sella, Llagostera, Olot, Palamós, Riumors, Rupió, San Andrés Salou, San Feliu de Guixols, San Feliu de Pallarols, Santa Coloma de Farnés, Santa Cristina de Aro y Torroella de Montgrí.

PROVINCIA DE LÉRIDA

Ars, Aspa, Aytona, Baldomé, Barbens, Belcaire de Urgell, Bellmunt, Borjas Blancas, Castellás, Cervera, Doncell, Floreta, Gerri de la Sal, Grañena de las Garrigas, La Guardia de Ares, Masalcoreig, Menarguens, Noves del Segre, Pobla de Ciérvolas, Portella, Preixens, Puigvert de Lérida, San Martín de Maldá, Santalíña, Santa Maria de Meyá, Seo de Urgel, Serós, Soleras, Suterraña, Taus, Torrebases, Torrefarrera, Tremp, Vall-

bcna de las Monjas, Vallfogona de Balaguer, Viloseil y Vinaixa.

PROVINCIA DE TARRAGONA

Barbará, Bisbal del Panadés, Blancafort, Cabra del Campo, Capafons, Capsanes, Cornudella, Falset, Febró, Forés, Grafallops, La Figuera, Las Pilas, Llorach, Montblanch, Montbrió de la Marca, Prades, Reus, Rocafort de Queralt, Rodoná, Rojals, Santa Coloma de Queralt, Santa Perpetua, Savallá del Condado, Secant, Torre del Español, Torredembarra, Vendrell, Vilavella, Vilanova de Escornalbou, Vilavertr i VINEBRE.

Sumando estos Municipios, se obtiene el siguiente resumen:

Provincia de Barcelona.—Adheridos 42; no adheridos, 271.

Provincia de Gerona.—Adheridos, 24; no adheridos, 223.

Provincia de Lérida.—Adheridos, 37; no adheridos, 288.

Provincia de Tarragona.—Adheridos, 32; no adheridos, 153.

Total de adheridos, 135; de no adheridos, 935.

Y conviene hacer constar que los municipios que existen en Cataluña son 1.070.

Y tampoco estará de más añadir que el acuerdo de adhesión fué tomado en muy pocos Municipios por unanimidad.

De modo que cuando en el Parlamento o fuera de él se nos quiera hacer comulgar con el ruego del molino nacionalista, bien se podrá contestar, como el personaje del cuento:

—¡Ni usted es mi compare, ni ese es el camino! .

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la *fríolera* de 567,547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema.

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertrán i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohóm de la Lliga Regionalista

COMARCALES

Montmeló

Per no reunir condicions les Cases Consistorials, l'Ajuntament va acordar, amb la protesta de la minoria, habilitar, per a Secretaria Municipal, el domicili particular d'En Ferrán Martori, havent assenyalat de tres a cinc de la tarda l'hora d'atendre al públic.

No pot cabre aberració més gran; és dir, que tots quants no estiguin disposats a satisfer les petites passions del Secretari que per a vergonya de Montmeló patim, i necessitin quelcom del Municipi, tenen de raure a mans del dèspota Martori, i precisament a casa seva.

Veurem què dirà l'Excm. senyor Governador Civil de la província davant tant gran des preocupació.

—Pel Govern fou denegada l'autorització que per a hipotecar l'edifici escolar en construcció, en garantia d'un préstec fet per la Caixa d'Estalvis, havia sol·licitat l'Ajuntament. Sembla que la dificultat estriba en que a l'edifici a construir s'hi traslladava la casa Ajuntament.

Vista la *badada*, volen fer nova instància, descartant, quan menys oficialment, ço que es refereix a canviat de local l'Ajuntament; emperò, en tractar-se l'assumpte en consistori, el regidor En Rogeli Caballé, secundat pels companys de minoria senyors Guitet i Molins, va oposar-hi reparos, per entendre que amb la operació de crèdit que's projecta no es fa sinó enganyar al poble, ja que les 30,000 pessetes import del préstec, no son suficients, ni molt menys, per a acabar les escoles.

—Nostre Alcalde, En Vicenç Falgà, acompanyat del Secretari i d'uns quants *conspicuos* del Casal Català, varen anar a Mollet, a la «Diada Nacionalista».

Sembla que en Riba, a la tornada, va reprimir a nostre batlle perquè el lleterero del seu magatzem està escrit en castellà: «Vicente Falgà, alfalfas, pulpas, algarrobas...»

En Vicentet li replicà: «Don Santiago, i vostè s'ha de canviar el nom».

—Ens diuen que en Ferrán Martori fa gestions per a poder donar, el dia 28 del pròxim mes, una representació en el teatre de La Unió Lliberal de Granollers, de la xamosa comèdia «Aucells de pas» o «El cant del gafarró», en la que hi fa el paio, d'una manera incommensurable, el Secretari de l'Ajuntament, senyor Martori.

Ah, i com que serà dia de mercat, hi assistirà el diputat provincial En Santiago de Ribal F.

Sant Fost de Campcentelles

Havent rebut els Sants Sagraments i la benedicció Apostòlica, ha entregat son ànima a Deu a l'edat de 32 anys la virtuosa senyora donya Maria Pibernat, germana del Rector de aquesta parròquia.

L'acte de l'enterrament fou una sentida manifestació de dol en la que junt amb les autoritats hi prengué part el poble en massa.

Descansi en pau, i rebi la distingida família i particularment el seu germà senyor Rector, el testimoni de nostre condol per pèrdua tan irreparable.

Parets

El pasado lunes tuvo lugar el enlace de la bella señorita María Sors Ciurans, con nuestro particular amigo don Juan Farré Pey, hijo del ex alcalde de este pueblo don Antonio Farré.

Los novios salieron de viaje, proponiéndose visitar algunas ciudades.

Reciban las familias Sors y Farrés, nuestra sincera enhorabuena.

—Se ha constituido en este pueblo una Sociedad de Vaqueros para defensa de los intereses de la clase. Presidían la comisión organizadora los señores don José Molins y don Manuel Guasch, habiéndose ya confeccionado los estatutos por qué habrá de regirse la sociedad, que serán sometidos a la aprobación de la superioridad.

—Ha dado a luz una hermosa niña la esposa de nuestro querido amigo don Isidro Manils Marqués.

Felicitemos a los venturosos padres.—G.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

Gaseoses

Sifons i Aixerops

CLOTET

Fábrica i despatx:

Plaça d'Angel Guimerá

Miquel Crusellas**GUANO CONCENTRAT**NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL**IMPREMTA**

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs NotesDiaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·lesANISADOS
MONTAÑACOGNAC
MONTAÑA**Anís La Perla del Vallés**Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS**JOSÉ PLANA**

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

GORRAS Y SOMBREROS

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLA - Granollers